

9 SEP 2014

Justis- og beredskapsdepartementet
Innvandringsavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Også sendt pr. e-post: tonje.falch-nevand@jd.dep.no

Deres ref.:
14/1667-TFN

Dok. nr.: 182517

Saksbehandler: Trude Molvik
tm@advokatforeningen.no

12.09.2014

Høring - Endring i utlendingsforskriften, varig ordning for lengeværende barn og begrunnelse i vedtak som berører barn

1. Innledning

Vi viser til departementets høringsbrev av 6.6.2014 vedrørende ovennevnte høring.

Det er en prioritert oppgave for Advokatforeningen å drive rettspolitisk arbeid gjennom høringsuttalelser. Advokatforeningen har derfor en rekke lovutvalg inndelt etter fagområder. I våre lovutvalg sitter advokater med særskilte kunnskaper innenfor det aktuelle fagfelt og hvert lovutvalg består av advokater med ulik erfaringsbakgrunn og kompetanse innenfor fagområdet. Arbeidet i lovutvalgene er frivillig og ulønnet.

Advokatforeningen ser det som sin oppgave å være en uavhengig høringsinstans med fokus på rettsikkerhet og på kvaliteten av den foreslåtte lovgivningen.

I saker som angår advokaters rammevilkår vil imidlertid regelendringen også bli vurdert opp mot advokatbransjens interesser. Det vil i disse tilfellene bli opplyst at vi uttaler oss som en berørt bransjeorganisasjon og ikke som et uavhengig ekspertorgan. Årsaken til at vi sondrer mellom disse rollene er at vi ønsker å opprettholde og videreutvikle den troverdighet Advokatforeningen har som et uavhengig og upolitisk ekspertorgan i lovgivningsprosessen.

I den foreliggende sak uttaler Advokatforeningen seg som ekspertorgan. Saken er forelagt lovutvalget for asyl- og utlendingsrett. Lovutvalget består av Bente Mostad Tjugum (leder), Jan M. Birkeland, Sigrid Broch, Per-Erik Gåskjenn, Christel Reksten og Brynjulf Risnes.

Advokatforeningen avgir følgende høringsuttalelse:

2. Sakens bakgrunn

Advokatforeningen ser svært positivt på at det foreslås en presisering av hvilke momenter som skal tillegges vekt ved vurdering av barnets tilknytning til Norge. Barnets tilknytning er en del av vurderingen av barnets beste, jf EMK art 3 nr 1. En tydeliggjøring av de momenter som er vurdert av forvaltningen, gjør at domstolskontrollen lettere kan avdekke hvorvidt det er foretatt

en forsvarlig vurdering av barnets beste, avveid opp i mot motstående hensyn, jf Rt 2009 s.1261, avsnitt 76 og 77.

Særlig støtter Advokatforeningen forslaget om å presisere at vedtak skal være barnefaglig forsvarlig. Dette er i henhold til retningslinjer fra FNs komite for barnets rettigheter. Videre er det positivt at det foreslås at det skal fremgå av vedtaket hvilke vurderinger som er gjort i forhold til barnets situasjon for øvrig og innvandringsregulerende hensyn, og hvordan disse er veid mot hverandre ved eventuell motstrid.

På denne bakgrunn er Advokatforeningen generelt positiv til endringene i forskriftens §§ 8-5 og 17-1 a og mener dette vil sikre en bedre ivaretagelse av barnets beste og styrke rettssikkerheten.

3. Kommentarer til de enkelte forslagene

3.1 Barnets rett til å bli hørt

Advokatforeningen etterlyser bedre ivaretagelse av barnets rett til å bli hørt i saker om lengeværende barn. I dag ivaretas dette gjennom forskriftens §§ 17-3 til 17-5. I praksis gjøres dette ved at barnet blir hørt i forbindelse med søknad om oppholdstillatelse. Ut fra at det her er tale om lengeværende barn bør det legges til rette for at barn også skal bli hørt på et senere tidspunkt enn ved søknaden. Flere av de momenter som presiseres i forskriftens § 8-5 vil ikke barnet ha hatt mulighet til å uttale seg om på søknadstidspunktet. Det bemerkes at hvilken løsning som man her faller ned på, vil kunne være av betydning for behovet for en utvidelse av ordningen med fri rettshjelp. Endringene kan påføre advokaten betydelig merarbeid som det ikke er dekning for innenfor de rammene som er for dagens stykkprisordning.

Advokatforeningen vil foreslå at departementet gjør endringer som sikrer ivaretagelse av barnets rett til å bli hørt, slik retningslinjene til FNs komité for barnets rettigheter anbefaler. Det vises til komiteens Generelle kommentar nr. 12 (2009) til «Barnets rett til å bli hørt» (CRC/C/GC/12). I kommentarens pkt 70-74 belyses sammenhengen mellom barnekonvensjonens art 3 nr 1 om barnets beste og barnets rett til å bli hørt, jf art 12. Og i kommentarens pkt 132-134 oppstilles grunnleggende krav til høring av barn.

Vennlig hilsen

Erik Keiserud
leder

Merete Smith
generalsekretær